

Foredrag om Islamisme og politisk ideologi med Jaleh Tavakoli

Som niårig blev Jaleh Tavakoli, der er født i 1982, familiesammenført med sin far der er politisk flygtning fra Iran. Familien boede i Viborg i ca. et år, for derefter at flytte til København og derefter til Tåstrupgårdsvej. En af vestegnens mange ghettoer med parallelsamfund og dertilhørende kriminalitet, undergrundskultur og social kontrol. Begge Jalehs forældre var politiske fanger og aktivister før revolutionen i 1979, men da Jalehs far forblev politisk aktiv også efter revolutionen, var han nødsaget til at flygte ud af Iran i 1984. I mange år boede Jaleh i Iran, med en far på flugt i forskellige lande, herunder særligt i Afghanistan. I Iran oplevede Jaleh kulturrevolutionen og præstestyrets propaganda i skolen og i det offentlige rum, ligesom at hun oplevede Iran-Irakkrigen, krigsretorikken og ikke mindst sirenerne og bomberne der faldt. I dag er Jaleh gift og har en lille pige, hun ersamfundsdebattør, blogger på Jyllands-Posten, ekspolitiker, cand.scient.soc. og Talskvinde for Frit Iran

Klik på overskrifterne herunder for nærmere information/tilmelding

Foredragsrække om Islamisme som politisk ideologi

Datoer se herunder nr. 142-951

Foredragsrække om Islamisme som politisk ideologi.

Islamisme: Undertrykkelse, konflikter og krige

Onsdag d. 22.10.2015 nr. 142-952

Islamismen er en politisk ideologi og er samtidigt opskriften på en politisk styrefrom i guds navn. Ideologien har haft held med at vinde opbakning i de seneste 30-40 år, i muslimske lande og samfund rundt omkring i verden. Imens nogle mener at islam bliver taget som gidsel af denne ideologi og i konkrete konflikter, peger andre på at religionen islam er selve problemet. Sandheden er den, at der for islam som for så mange andre religioner gælder at religion er et fortolkningsspørgsmål.

Den islamiske revolution i 1979 i Iran, havde og har stadigvæk en stor betydning for islamismens fremfærd i den muslimske verden, med den dertilhørende undertrykkelse, konflikter og krige. Islamismen er også med globaliseringen blevet et internationalt fænomen, som også vesten dagligt må forholde sig til.

Til gengæld møder islamismen også modstand, også i den muslimske verden, hvilket ikke mindst er ligeså vigtigt at have for øje, på trods af alvoren ved og omfanget af islamismens dominans og sekteriske krige.

Iran: Revolution og islamisering

Onsdag d. 29.10.2014 nr. 142-953

I 1979 forlod Shahan Iran som resultat af massive folkelige protester, revolutionen blev ledet af Khomeini, en ayatollah i eksil som satte sig tungt på magten, for senere at forfølge alle i opposition. Khomeinis løfter om demokrati blev ved ordene, imens hans ideologiske kamp om at oprette et islamisk præstestyre blev realiseret.

I kølvandet på forfølgelsen kom anholdelserne og henrettelserne af politiske dissidenter. Præstestyret var blevet til og en kulturrevolution blev organiseret til systematisk at udbrede islamismens værdier.

Først i slutningen af halvfemserne og efter Iran-Irakkrigen begyndte kritikken af præstestyrets dogmer at trænge op til overfladen, og særligt var studenterbevægelsen aktive kritikere, hvilket førte til blodige angreb på universiteterne og kollegierne. I 1997 blev den reformvenlige præsident Khatami valgt første gang med løfter om en demokratisering og om at åbne op for ytringsfriheden og tolerancen. Det lykkedes ikke, ligesom at mange andre forsøg siden, ikke er lykkedes.

End ikke de største folkelige demonstrationer siden revolutionen i 1979, havde heldet med sig i 2009, hvor millioner af mennesker demonstrerede på baggrund af valgsvindel. Det lykkedes atter et brutalt regime at slå demonstrationerne tilbage og atter at indgyde frygt i befolkningen.

Alligevel er Iran et moderne og surrealistisk land, der på mange måder er fyldt med livskraft og viljefast modspil til det religiøse styre som blander sig i alle livets aspekter.

Undergrundskultur i Iran

Onsdag d. 05.11.2014 nr. 142-954

Et rigt men trængt kulturliv findes i Iran og er kommet for at blive på trods af konstant forfølgelse og undertrykkelse. Kulturlivet har formået at presse grænserne for hvad der kan lade sig gøre. Kunst og kultur værdsættes og dyrkes på alle tænkelige fronter, og både iransk musik, litteratur, film og teater udleveres i offentligheden, og ellers i det skjulte og uden regimets tilladelse.

I et land, hvor meget kultur er forbudt, er der opstået en blomstrende undergrundscene, der hvor systemet har lukket af. Irans unge stiller sig ikke tilfreds med alene at dyrke islamisk kultur, faktisk har den islamiske propaganda haft en omvendt virkning på mange unge, som helt vender den ryggen.

Siden præstestyret ikke kan stille så meget op mod befolkningens lyst til at dyrke andre kulturer end den islamiske, har regimet givet sig lidt efter lidt. Der er dog lang vej igen til den kunstneriske frihed og ytringsfriheden.

Fornyligt anholdte præstestyret fx i to omgange nogle skuespillere fra to musikvideoer, den ene en iransk version af

Pharrell Williams' Happy-video, den anden er lavet i anledning af VM i Fodbold hvor Iran deltog. Begge videoer italesætter Iran og iranerne som en del af en større verden, en i præstestyrets optik vestlig verden, som både for forkert og skadelig. Begge videoer lægger op til det internationale kulturmøde, som den almindelige iraner bifalder, og som de via internettet og kulturen har kastet sig ud i.

Sekterisk krig i Syrien og Irak

Onsdag d. 12.11.2014 nr. 142-955

Terrorbevægelsen "Islamisk Stat" har udråbt kalifatet, og har som erklæret mål at udvide deres herredømme. Abu Bakr al-Baghdadi er kalif, og leder af denne sunni-islamistiske stat, som i første omgang skal udgøre dele af Irak og Syrien.

Situationen i Syrien og nu også Irak er resultatet af den religiøse sekterisme, hvor shia-islamistiske Iran er direkte involveret og indgår som krigsførende nation i begge lande. En sunni-shia magtkamp har for alvor nået nye højder med Iran på den ene side, og sunni-islamistiske kræfter på den anden.

Af flere forskellige sunni-islamistiske jihadis grupper er det nu lykkedes for Islamisk Stat (tidligere ISIS / ISIL), at erobre hele områder og terrorisere disses befolkningsgrupper, særligt hårdt ramt er minoriteterne: de kristne, yazidier og kurdere. Ingen har endnu et fyldestgørende billede af de forbrydelser som denne relativt nye terrorbevægelse har formået at begå.

Voldsomme billeder og videoer bliver af terrorbevægelsen selv, postet på de sociale medier, med ringe mulighed for omverden at be- eller afkræfte disse.

Islamisk Stat begår voldsomme henrettelser og krigs- og terrorhandlinger, men gør sig også i aktivt at benytte de sociale medier i deres propaganda og krigsførelse. Det skyldes at denne meget voldelige terrorbevægelse også har et ikke ubetydeligt antal relativt velstående tilhængere, med et liv langt fra krig og kaos, bosiddende i vestlige lande, eller i fx Saudi Arabien og Qatar.

Denne sekteriske krig har allerede nu kastet regionen ud i ustabilitet og kaos, som er potentielt farlig for alle lande i regionen, hvor islamisk radikaliserings har vundet frem.

Udenrigspolitikken og islamisk radikalisme

Onsdag d. 19.11.2014 nr. 142-956

Det at forhandle med Iran, Qatar og Saudi Arabien om en fredsløsning i Syrien, Irak, eller i andre konkrete situationer, er helt forståelig og fornuftig i forhold til løsninger på kort sigt, og i situationer hvor man ikke kan komme uden om disse landes magtpositioner.

Ovenstående tre olierige stater har ikke alene gang på gang illustreret hvor lidt respekt de har for demokrati og menneskerettigheder, de har også vist at de på ingen måder hverken er repræsentanter for sikkerhed og stabilitet i regionen eller for den vestlige verden.

Konflikten i Syrien er et godt eksempel på hvor katastrofalt en konflikt kan udvikle sig med disse staters direkte indblanding. Iran er reelt den eneste grund til at Assad fortsat sidder på magten, imens har Saudi Arabien og Qatar støttet de salafistiske oprørere, der nu har flyttet jihadismen, så den også udkæmpes i Irak.

I forbindelse med krigen i Syrien har vi desuden set en ny tendens med unge muslimer fra vesten der rejser derned, for at deltage i hellig krig.

Hvad kan Danmark gøre for på langt sigt at presse på for fred, sameksistens, stabilitet og overholdelsen af menneskerettighederne?

Islamismen og seksualitet

Onsdag d. 26.11.2014 nr. 142-957

Mange religioner har tit og ofte haft fokus på kvindens seksualitet, på kvindens rolle i familien og samfundet med de dertilhørende religiøse begrænsninger, og selvfølgelig også på kvindens pligter.

Islamismen som politisk ideologi er mildest talt ingen undtagelse i den sammenhæng, for selvom sex og særligt kvindens seksualitet er tabuiserede emner i muslimske samfund, så er disse alligevel i centrum for et hav af restriktioner i islamisk lovgivning, og for den sociale kontrol. Islamisk lovgivning ligestiller ikke alle mennesker og diskriminerer kvinderne.

Kvindes retsstilling er som udgangspunkt halveret, i det at kvinders vidnesbyrd og arveret retsligt er halveret i forhold til mænds. Kvinden er underlagt sin mandlige værge og kan i princippet ikke forlade deres hjem, arbejde, tage en uddannelse eller rejse uden denne mandlige værges tilladelse, det være sig en far, farfar eller hendes mand.

Voldtægt af og vold mod kvinden er tilladt inden for ægteskabet. Barnebrude er stadigvæk en realitet i flere lande, grundet islamisk lov, og stening som straf for utroskab, rammer oftest kvinden under sharialov, grundet kvindens manglende retslige ligestilling. Derudover anses homoseksualitet for en synd som skal straffes med dødsstraf.

Hvordan påvirker denne religiøse forståelse kulturen, og hvordan påvirker kulturen denne religiøse forståelse?

Alle foredragene kan høres uafhængigt af hinanden

Musikstalden på Grønnegade Kaserne onsdage kl. 15.30 – 17.30
Pris pr. foredrag kr. 100,- (80,-) alle 6 foredrag kr. 500,- (405,-)